

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 29. maja 1886.

84.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1886,

tyczące się skal do ryczałtowego oznaczenia podatku od cukru burakowego w kampanii 1886/87, tudzież miary rękojmi na zabezpieczenie dopłaty do podatku od cukru na wypadek potrzeby.

We względzie opodatkowania cukru burakowego w kampanii 1886/87 na zasadzie §fu 4go ustawy z dnia 18. czerwca 1880 o częściowej zmianie przepisów, dotyczących się opodatkowania cukru burakowego (Dz. u. p. Nr. 74) i na zasadzie §. 2, l. 5 i §. 3, l. 1 ustawy z dnia 27. czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 71), rozporządza się w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem skarbu, co następuje:

§. 1.

Ilość buraków świeżych, opodatkować się mająca, wymierzana będzie na każdy hektolitr pojemności naczyń dyfuzyjnych, w baterye połączonych, i na każdy ładunek tychże:

I. Gdy baterye mają najmniej 9 a najwięcej 11 naczyń dyfuzyjnych:

1. Po pięćdziesiąt ośm (58) kilogramów, jeżeli naczynia dyfuzyjne są w ten sposób używane, iż staje się zadość następującym warunkom:

- a) buraki siekane, gdy się je wkłada do naczyń dyfuzyjnych, powinny być świeże, a zatem ani ogrzane, ani zatarte, ani w żaden inny sposób przyprawione;
- b) naczynia dyfuzyjne napełniać należy bez używania do tego jakiegokolwiek przyrządu tłoczącego lub miażdżącego, powiększającego gęstość warstwy buraków siekanych. Łopaty, ożogi i grabie nie będą uważane za przyrządy do tłoczenia lub miażdżenia. Natomiast szruba zamykająca, u górnego wieka spadającego, uważana być ma za przyrząd tłoczący wtedy, gdy po moenem zamknięciu wieka wystaje o więcej niż 20 centymetrów po nad obłak lub wicko łącznie z częścią, którą wysokość mutry zasłania;

§. 2.

I. Opłatną pojemność każdego naczynia dyfuzyjnego wymierza się, napełniając je aż po brzeg wodą, przyczem górny otwór roboczy ma być otwarty.

Nim się wodę nalewać zacznie, tak zwane uwalniacze sita, chociażby były przebite, jak np. tak zwane sita rozporowe Krzysko-Mayerowskie, uwalniacze sita konstrukcyi Chrobina (o których zresztą używaniu należy oznajmić przed rozpoczęciem się kampanii), jeżeli są, trzeba wyjąć z naczyń dyfuzyjnych i wszelkie otwory dopływowe i odpływowe tych ostatnich zamknąć równo z płaszczyzną ich ściany wewnętrznej.

W tym ostatnim względzie trzeba jeszcze mieć na uwadze, co następuje:

- a) od wymierzania wylacza się tak zwaną muszlę, która jeżeli jest, znajduje się u górnego brzegu naczynia dyfuzyjnego i w jego wnętrze wyskakuje, jakoteż kanał pierścieniowaty, jeżeli się u górnego brzegu naczynia dyfuzyjnego znajduje, do którego otwór przyprływowy ma uście.
- b) We wszystkich naczyniach dyfuzyjnych, które pod sitem dna mają jeszcze przytopione lub przylutowane dno do rozdzielania soku, opatrzone do tego celu jednym lub więcej otworami, otwory te przed wymierzeniem zamyka się szczelnie równo z płaszczyzną dna do rozdzielania soku.

Jeżeli naczynia dyfuzyjne nie mają dna do rozdzielania soku, lecz tylko jeden lub więcej otworów pod sitem dna na dopływ i odpływ soku, otwory te zamykają się równo z płaszczyzną ściany, znajdującej się bezpośrednio pod sitem dna.

Jeżeli dno do rozdzielania soku nie jest przytopione lub przylutowane, zamyka się równo z płaszczyzną ściany, znajdującej się pod dnem do rozdzielania soku.

II. Jeżeli pokrywa otworu roboczego w naczyniu dyfuzyjnym jest ku zewnątrz wypukła, wypukłość jej wymierza się przez nalanie wody po szczelnem zamknięciu wszystkich otworów, mających uście do tej wypukłości, w taki sposób, aby zamknięcie znajdowało się na tej samej płaszczyźnie, co wewnętrzna ściana wypukłości.

Jeżeli pojemność tej wypukłości wynosi więcej niż 3 od sta pojemności naczynia dyfuzyjnego, nadwyżkę doliczyć należy do opłatnej pojemności tego naczynia.

III. Ułamki litra, gdyby z obrachunku tej opłatnej pojemności wypadły, opuszczają się co do każdego naczynia dyfuzyjnego, gdy wynoszą mniej niż pół litra, gdy zaś wynoszą pół litra lub więcej, liczą się za cały litr.

§. 3.

Wydajność dzienna pras do soku, opodatkować się mająca, obliczana będzie podług skal, ustanowionych rozporządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 28. czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 80), z dodaniem 146 (wyraźnie sto czterdzieści sześć) od sta, jakiegokolwiek rodzaju jest prasa.

§. 4.

Rękojmią, którą złożyć ma każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego ryczałtowo opodatkowanej, na wypadek, gdyby dopłata była potrzebna, ustanawia się w kwocie 20 od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu.

85.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1886,
tyczące się miary rękojmi na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, którą fabryki cukru bu-
rakowego złożyć mają w kampanii 1886/87.**

Kwotę rękojmi na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, którą każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego, ryczałtowo opodatkowanej, złożyć ma według §fu 6go ustawy z dnia 18. czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 74), zmieniającej w części przepisy o opodatkowaniu cukru burakowego, ustanawia się na kampanią 1886/87 w kwocie jeden od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu.

Dunajewski r. w.

86.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1886,
którem wydają się postanowienia w przedmiocie liczydeł w fabrykach dyfuzyjnych na kam-
panią 1886/87.**

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu zatrzymują się w mocy obowiązującej także na kampanią wyrobu cukru 1886/87 postanowienia rozporządzeń z dnia 14. lipca 1881 (Dz. u. p. Nr. 80), z dnia 7. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 97) i z dnia 25. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 75) w przedmiocie liczydeł, które w fabrykach cukru burakowego służyć mają do oznaczenia rzeczywistej ilości ładunków naczyń dyfuzyjnych.

Dunajewski r. w.